

عنوان مقاله:

بازگشت به مثابه سنت برساخته بررسی موردی آرای دکتر علی شریعتی

محل انتشار:

کنفرانس پژوهش‌های نوین و مدیریت دانش در علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیداحمد حسینی - دانشجوی کارشناس ارشد علوم سیاسی

علی محمدی - هییت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین دغدغه های روشنفکران دهه 40 و 50 ش. در ایران مفهوم بازگشت به خویشتن بود که چنین دغدغه ای به فور در آثار جلال آل احمد، شریعتی، فردید و نصر به چشم می خورد. در همین زمینه باید پرسید: بازگشت به کدامین خویشتن در مقابل، این بازگشت از یک سو، به معنای نفی حال و از سوی دیگر، به معنای بازگشت به گذشته است. با وجود این، چنین بازگشتی متضمن دو پیشفرض است: اولاً دلالت بر آگاهی نسبت به میراث گذشته دارد؛ در ثانی این بازگشت به معنای رجعت به سنت اصیل است. در حالی که با مذاقه، بازگونی این دو پیشفرض بیش از پیش نمایان خواهد شد. ازای نرو، جستار حاضر بر اینفرض مبتنی است که سنت برساخته در آرای آلاحمد بر یک آنتاگونیسم استوار است که تالی منطقی آن چیزی نیست جز بوم یگرایی و ممزوج کردن امر دینی با امر سیاسی.

کلمات کلیدی:

بازگشت به خویشتن، سنت برساخته، غر بزدگی و بوم یگرایی، ماشینیسم. دکتر علی شریعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651680>

